

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Maximiliani Sandaei E Societate Iesv Doctoris
Theologi Architectura Christiana**

Sandaeus, Maximilianus

Coloniae Agrippinae, 1653

6. Visum admirandum de Aedificiis operum meritorium in caelo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46065](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46065)

sed quia nondum sunt in operatione, dicit, si abiero & prepara-
 uero. Parat modò Mansiones, preparando Mansores. Domus
 enim DEI, de qua Apostolus, Templum DEI sanctum,
 quod estis vos, adhuc edificatur, adhuc preparatur. Dica-
 tur verò abire, vt præparet, quia iustus ex fide viuit. Si autem
 videt, non est fides: id ne videatur, latet vt credatur. Tunc locus
 paratur si ex fide viuatur, creditus desideratur, vt desideratus
 habeatur. Vadit latendo, venit apparendo, sed nisi maneat re-
 gendo, vt proficiamus benè viuendo, non preparabitur locus, vbi
 possumus permanere persfruendo. Itaque parat Habitatio-
 nem caelestem DEUS, hominem eligendo & præde-
 stinando, Christus merendo, docendo, præeundo,
 homo cooperando. Omnes ædificant, DEUS ut su-
 premus Architectus, Christus vt præcipuus instructor,
 Homo vt fidelis cooperato.

ARTICULUS VI.

VISUM ADMIRANDUM.

De Ædificiis operum meritoriorum in celo.

NEGARI sanè non potest, si dictis fidem adhi-
 bebimus, hominem iustum ac DEO gratum, vt Sa-
 pientem Architectum, sibi in altera vita Palatium
 mansioni suæ commodum bonis operibus ædificare,
 ita vt singula virtutum officia totidem sint quasi lapides
 aut dedolata ligna, quæ ad fabricam conducant Quod
 confirmare possumus illustri Viso, & commentatione
 Papæ Gregorii, visum non referentis solùm, sed etiam
 illustrantis. Historia narratur libro Dialogorum quar-
 to, cap. xxxvi. Ante triennium, inquit Gregorius, in
 pestilentia, qua hanc urbem clade vehementissima de populavit,

in qua etiam corporali visu sagitta cœlitus venire, & singulis quoque ferire videbantur, quidam Miles percussus ad extremum peruenit. Qui eductus è corpore exanimis iacuit: sed citius rediit & quacunque cum eo fuerant gesta narrauit. Aiebat enim, quia pons erat, sub quo niger atque caiginosus fœtoris intolabilis nebulam exhalans fluuius decurrebat. Transmisso autem ponte amœna erant prata atque virentia odoriferis herbarum floribus exornata, in quibus albatorum hominum conuentus uia esse videbatur. Ibi Mansiones erant: dinerformi singule magnitudine lucis plene. Ibi quedam miræ potentie **ÆDIFICABATUR DOMVS**, que aureis videbatur laterculis construi, sed cuius esset non potuit agnosci. Hic obijcit Petrus colloquutor Gregorij, Quid est, queso te, quod in amœnis locis cuiusdam Domus laterculis aureis edificari videatur? Ridiculum est valdè, si credimus, quod in illâ vitâ adhuc metallis talibus egeamus. Respondet Gregorius. Quis hoc, si sanum sciat, intelligit? Sed per hoc, quod illic est ostensum quisquis ille est, cuius Mansio ista construebatur apertè datur intelligi quid est, quod hic operatur. Nam qui premia eterna lucis elemosynarû largitate promerebitur, nimirum constat, quia **AVRO ÆDIFICAT Mansionem suam**. Quod enim superius memoriam fugit, vt dicerem: idem Miles, qui hec viderat, narrabat, quod eosdem laterculos aureos ad edificationem Domus, senes ac inuenes, puellæ ac pueri ferebant. Qua ex re colligitur, quia hi, quibus hic pietas facta est, ipsi illi operatores esse videantur. Addit S. Papa.

Hic etiam quidam iuxta nos, Deus dedit nomine, religiosus habitabat, qui calceamenta solebat operari: de quo alter per reuelationem vidit, quod eius Domus edificabatur, sed in eo constructores sui solo die sabbati videbantur operari: Qui eiusdem viui postmodum subtiliter vitâ requirens, inuenit, quia his, quæ diebus singulis laborabat, quidquid ex victu atque vestitu superesse potuisset, die Sabbati ad B. Petri Ecclesiam deferre consueuerat, atque indigentibus erogare. Subnectit deinde Pontifex epiphonema.

phonema: *Qua ex re perpende, quia non immerito ipsius FABRICA Sabbato crescebat.*

His non obscure insinuatur, pauperes, quibus amore DEI fit bene in terra, construere Palatia in cœlo ijs, à quibus eleemosynas accipiunt. Quod indicasse videri potuit Architecturæ cœlestis Magister Christus, cum ad eleemosynarum largitionem hortaretur Lucæ XVI. *Facite vobis amicos de mammona iniquitatis, ut quum defeceritis recipiant vos in æterna tabernacula.* Vbi, quod apud Ioannem dixit, *Mansiones in Domo Patris, vocat Tabernacula æterna,* tanquam *Ædificia,* aut *Domicilia.* Respondet enim ea sententia ijs verbis Villici iniquitatis: *Cum amotus fuero à villicatione, recipiant me in Domos suas.* Itaque Gloria cœlestis vocari potest Tabernaculum æternum: quomodo & cœlum, nominat Tabernaculum Paulus Apostolus ad Hebræos IX. Hoc autem per pauperes, dum ijs beneficit, eleemosynis ædificatur: in illud verò misericordiæ operibus dediti, cum defecerint, recipiuntur: siue ut interpretantur Theophylactus & Euthymius, per pauperes, qui vsque ad finem vitæ strenuè operam impendunt, & aduenientem Palatij dominum præstolantur, tumque illi planè absolutum tradunt inhabitandum: siue, qui aliorum est sensus, à fundi Domino, propter eleemosynas pauperibus factas: ut, non tam pauperes, quam merita ædificationis materia iustos recipiant: quæ est interpretatio S. Chysofomi, (a) Basilij, (b) Gaudentij. (c) Qui illud etiam obseruant, non dixisse Christum: *ut recipiant vos in sua Tabernacula;* sicut Villicus dixerat, *Recipiant me in Domos suas:* quoniam *Tabernacula,* quæ in cœlo à pauperibus extruuntur, non sunt illorum, qui ædificant pauperum, sed illorum, qui ad ædificandum materiam subministrant, bene operantium.

ARTI-

(a) in Psal. 48. (b) in Asceticis, (c) lib. ad German. Anast. in 99. S. Script.